

Styld, der ikke kunde bringe os noget nyt. Tværtimod, vi have et Resultat, og vi tro, at det er et rigtigt, og vi kunne ikke gennem de Betragtninger, det ærede Medlem har anført, komme til noget andet Resultat. Vi kunde maasse komme til, at det vilde blive en Besparelse, og som jeg udtalte her før, til et andet Resultat, hvis der nu for os forelaa Spørgsmaal om at anlægge Landbohøjskolen fra ny; men det er et Spørgsmaal, der ikke foreligger. Der foreligger Spørgsmaal om en mulig Flytning af en bestaaende stor og betydelig Anstalt, og det har saadanne Banfælgigheder, at vi ikke kunne gaa ind derpaa, saa jeg kan ikke andet end vedblivende sige, at vi maa holde paa det, som jeg en Gang har tilladt mig at udtale, nemlig at stemme mod denne Dagsorden. Endelig vil jeg tillade mig at sige, at naar det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) siger, at vi godt kunne nøjes med, at de to Love, som for Djeblikket ere sendte op i Landstinget, blive vedtagne, og saa udflyde dette Spørgsmaal, saa er jeg for mit Vedkommende ganske enig med det ærede Medlem i, at vi hvis vi saa de to Love, som nu ere sendte herfra op til Landstinget om Statsunderstøttelse til Folkehøjskolerne og Landbrugsføkolerne, ogsaa kunne gaa til en Udfættelse af dette Spørgsmaal, skønt jeg overordentlig gerne vil have Landbohøjskolen bedre stillet, end den er nu — det trænger den i høj Grad til. — Men det ærede Medlem maa dog have saa megen Indsigt i de politiske Forhold og kende saa meget til Partiforholdene her i Landet, at han maa vide, at der ikke er den ringeste Udsigt til at saa Lovene vedtagne i Landstinget, uden at man tillige vedtager den Lov, som foreligger her. Derfor vil jeg ogsaa tilraade, at vi se at saa denne Lov saa snart som muligt op i det andet Ting og ikke lulle os ind i Forhaabninger om, at vi kunne saa vedtagne de to andre Love uden denne, thi det antager jeg rigtig nok er en fuldstændig Umulighed.

Ringel: Jeg vilde gerne gøre en ganske kort Bemærkning lige overfor det ærede Medlem fra Rolding (Berg), der virkelig paaviste en Inkonsekvens hos mig, som jeg ogsaa vedtender mig; men jeg tror ikke, at vi sidde her for at være konsekvente. Jeg tror, at der ganske vist i vore Grundsætninger, i vort store Syn paa Tingene skal være Konsekvens, men en Konsekvens, der føres ud til de yderste Enkeltheder, tror jeg ikke, at nogen med Billighed kan forlange af os, og jeg tror ikke heller, at nogen, der overhovedet har taget Del i det politiske Liv i en længere Tid, særlig da i saa lang Tid

som det ærede Medlem fra Rolding, kan paavise en saadan af al politisk Inkonsekvens upletet politisk Løbebane. Det, tror jeg, er umuligt. Jeg tror, at jeg, som ganske vist kun har saa klar at henviser til, bedre kan pege paa Konsekvens. Men her er ganske vist en Inkonsekvens fra min Side. Jeg er bleven belært, har tænkt mere over disse Ting, har set mere paa, hvorledes Forholdene overhovedet ligge for med Hensyn til denne Sag, og derfor har jeg forandret min Mening, navnlig da jeg anser den Modstand, man vil støde paa, hvis man vilde flytte Landbohøjskolen, for uovervindelig i en meget lang Fremtid. Og da jeg ikke ønsker at være med til noget, der blot er demonstrativ Politik, forlader jeg det Standpunkt, saa meget mere som jeg har det Syn, at Landbohøjskolen ved at blive flyttet efter at have staaet i 30 Aar paa dette Sted vil have ondt deraf. Et lille Træ kan man flytte med Lethed, men et Træ, der har trediveaarige Rødder, lider betydelig, naar det skal flyttes. Min ærede Nabo til Venstre (Lauridsen) har ogsaa bebrejdet mig min Inkonsekvens, som han altsaa ser, at jeg indrømmer. Men dette, at jeg vil have et Punktum sat efter denne Lov og ikke før denne Lov, synes jeg ikke kan undre ham saa meget. Jeg synes, at Spørgsmaalet med Hensyn til Sjælland da kommer til at ligge ganske anderledes klart og bestemt, og at der blive ganske anderledes Lejlighed til at samle den jydsk Indignation, om jeg saa maa sige, over at der er gjort saa lidt for Sjælland. Det bliver ganske anderledes muligt at samle den og rejse det langt større Spørgsmaal, jeg ønsker at rejse. Jeg er bange for den mindre Bid, fordi jeg tror, at den store saa vil blive skudt ud i en overordentlig fjern Fremtid. Naar vi nu derimod ordne denne Sag paa den Maade, Udvalget har indstillet, ligger den hele Sag for i sin Renhed. Hvad det angaar at saa to Stoler, hvoraf den ene udelukkende beskæftiger sig med Landbrugsforhold, den anden fra et naturvidenskabeligt Standpunkt ogsaa beskæftiger sig med Landbrugsforholdene, saa er det sandelig ikke for meget i et Land som vort, der for en overordentlig væsentlig Del i alt Fald er henvist til at leve af Landbruget, af Avægsavl, og hvad dertil hører. Jeg ser godt at min ærede Nabo (Lauridsen) vil have, at Landbohøjskolen for mig skulde være den Kærne, hvorom det øvrige skulde samle sig, han siger til mig: Tag denne Kærne, udenom den kan Du maasse skabe det, Du gerne vilde skabe. Men jeg vil hellere have bar Bund. Jeg vil ikke gerne have denne Kærne, som allerede har faaet en saa bestemt